

Голямата промяна (медитация)

Да проявим светлината си във времена на турбулентност

Каня ви да се отпуснете и да се настаните удобно в тялото. Бих искал да ви отведа назад във времето, до самото начало. До онези ранни времена, до зората на нашия човешки свят, до времената на девствена пустош, когато росата от зората се е разпръсквала върху всичко с безкрайна деликатност и неизмерима красота. Светът е бил една картина. Една перфектна композиция от чисто съвършенство - едно-единствено древно дърво, нарисувано с един размах на четката, покрито с мъх, а до него тихо и спокойно езеро. Мъгла се стеле. Велика празнота. Великолепна тишина. Песента на флейта се носи. Необятен мир.

Почувствайте това състояние, което е в самата основа на нашата човечност. Сладката тишина на зазоряващия се свят... отпуснете се в прегръдката му за малко... в тихата прегръдка на древните времена.

Сега се спуснете в корема си, там където е пъпа. Свържете се с това място. Почувствайте как дъхът ви влиза и излиза, коремът ви е мек и отворен и нежно се издига и се спуска. Наблюдавайте как всичко във вселената се върти. Нежно, като в океан, галактиките се въртят. Представете си потоците на ранната еволюция, когато космосът се е оформял около едни спирали, около едни безкрайни фрактали и нишки. Почувствайте как тези нишки се очертават и от безформеното, започват да се проявяват във форма. Наблюдавайте раждането на нашата вселена. Все повече нишки се появяват, следвайки спираловидните сили на еволюционния импулс – пулсират, свиват се, разширяват се, във всяка има дъх, който се издига и спуска. И когато наблюдавате това, забележете как енергията леко се покачва, а фракталите стават все по-сложни и вече се преплитат, взаимодействат си един с друг и сътворяват още повече нишки, все повече разклонения се появяват от разклоненията, появяват се притоци, извираят потоци, зараждат се реки и делти – всичко извира от големия океан на съществуването.

Наблюдавайте тази играта. Вижте как всички форми са започнали да съществуват. Как са заблестяли в историята на съществуването. Как мрежата от връзки и завихрящи се спирали е ставала все по-сложна и по-сложна и всеки път, когато една нишка е срещала друга, много други са се раждали от нежния им сблъсък. Деца, внуци, правнуци, галактики, звезди и светове, отново и отново – същият този единствен източник на тишина, създавал все повече възможности, все повече реалности, все повече измерения и все повече раждания.

Едно от тези раждания било на нашия свят. В центъра на нашия свят е Слънцето, родено от Великата майка галактика. А от нашето слънце се родили и планетите – всяка със собствени космически ноти и вихри. Сега се

вслушайте в хармонията на тези сфери, които нежно се въртят – планетите, астероидите, луните – нашата Слънчева система си има своя собствена симфония. Вслушайте се в песента на Земята – на нашия човешки дом. А Земята, Гая, също изобилства от форми, нишките се преплитат и създават планини, реки, птици, дървета, животни, мъже, жени, супермаркети, влакове, държави, култури и всичките тези безбройни нишки не спират да се въртят, да се движат, следвайки едни и същи пътища от източника - уникални сами по себе си, но всичките идващи от този един източник.

А в ядрото на Гая съществува само едно осъзнаване. Един колективен модел, който изследва себе си, посредством безбройните повторения в театъра на времето. В този театър съзнанието продължава да се разгръща, следвайки един непрекъснат поток, който тече напред във времето и назад във времето. Вижте как безбройните нишки се преплитат. Сега открийте своята собствена нишка в модела – една жива финна спирала, една пъпна връв, излизаща от пъпа ви. Този живот. Сега последвайте своята нишка назад във времето до своето детство, през портала на вашето раждане, до момента на зачеването, когато нишките на вашите родители са се обединили, преплели и съчетали, за да родят вас. Но не спирайте до там, продължете да вървите назад. Вашата нишка не се е появила от никъде – тя е пристигнала от един по-ранен сюжет, от едно друго прераждане. Вашата нишка е била друг човек, преди вие да бъдете този, който сте сега, преди да се срещне с нишките на родителите ви. Вашето настоящо раждане се е появило в света от някаква предишна смърт, а преди това прераждане е имало друга смърт, и друго раждане, а след това още едно и още едно. Една извиваща се нишка, изплетена от нишките на безброй други, чиито смърт и раждане са били пробити от иглата на времето. А всички нишки, на всички хора, се преплитат, за да оформят един изключителен гоблен, един жив гоблен от преживявания, спомени и истории, изпъстрени със страдание, позлатени с болка и удоволствие. И всеки път, иглата пробива воала между формата и безформеното, забравяме и си спомняме. Забравяме във формата, в безформеното измерение си спомняме. Забравяме в живота, споменаваме си в смъртта.

Всички тези истории – вашата история – са изплетени от различни култури и различни времена, всички те се завръщат към древните времена и ранната тишина на великата утроба...

А тази човешка история, този гоблен от светлина, не е в една равнина – той си има измерения и нива, подобно на голям жив кристал. И докато кристалът се разраства и се оформя, в големи промеждутъци от времето за хората, към гоблена се добавят нови измерения. Това са епохите – огромни промеждутъци от време – Юги – всяка от които също е отделена от забравяне и спомняне. Ранните епохи на Гая избледняват от паметта ни и всеки път ражда един напълно нов човек. Но паметта никога не се губи напълно. Цялата памет е складирана в нас, в нашата ДНК – в кода на живота.

Сега погледнете назад към края на предишната епоха. Времената преди описаната история. Някои ги наричат времето на Атлантите. За други, те не са просто мит. Позволете на вашето въображение да извади образите, които интуицията ви праща от сърцевината на вашата ДНК. Тялото ви не е забравило последната Голяма промяна.

Голямата промяна е обръщането на епохите. Тя се случва, когато една голяма част от гоблена се обърне с лицето надолу и се покаже една нова страна. Позволете на образите да дойдат. Почувствайте вихрушката. Всеки път, когато навлезем в Голямата промяна, всички нишки на еволюцията започват заедно да оформят един стегнат възел, с който се натрупва едно огромно напрежение в цялото. Това напрежение създава прилив на страдание и пробуждане, докато колектива се подготвя за предстоящата смърт и предстоящото раждане. Формата на старото започва да се разпада и едно голямо предчувствие започва да гори в цялото. Огромни космически събития разтърсват земята. Огъня. Наводненията. Катаклизмите. Моментите на край. Във всяка една нова епоха, новият човек има нужда от нова земя.

А вътре в тази драма, в този божествен театър, вашата нишка остава толкова силна и ясна, колкото винаги е била. Нито една нишка не може да бъде скъсана. Как някой би могъл да скъса нещо, което е изплетено от светлина? Винаги във времената на Голямата промяна има голям страх, но страхът винаги се оказва илюзия. Колкото и смърт да има, в следващата епоха се явяват и толкова раждания.

Сега върнете осъзнаването си в нашето време. Елате в настоящето. Ние стоим на прага на следващата Голяма промяна. Случват се неочаквани събития, които заплашват стабилността на старите форми. Докато всяка криза се надига и утихва, в цялото се натрупва все повече тревога и безпокойство. Сега навлезте дълбоко в тялото, в корема си. Позволете си да почувствате колективния страх. Страхът на цялото човечество. Ние не сме самотни острови. Ние сме едно взаимосвързано цяло. Каквато и форма да придобие страхът, ние трябва да преминем през него. Той е портал, който води към освобождение. Страхът не може да ни нарани. Страхът е безопасен. За да обгърнем страха, е нужно да се отворим и омекотим в областта на сърцето. Почувствайте състрадание в сърцето си. Помислете за децата, които се страхуват и треперят в тъмното. Отворете сърцето си за тях и ги уверете, че е всичко е наред. Че каквото и да се случи, никога няма да ги изоставите и че в действителност, смъртта не съществува, така че няма от какво да се страхуваме. Научете децата да се доверяват на вихрушката. Отворете сърцата си за Голямата промяна. Колкото повече се отваряте, толкова по-лесно ще става. Колкото повече се отваряте и се доверявате, толкова повече страдание ще си позволявате да чувствате. Вие никога не можете да бъдете претоварени от страданието. Ще чувствате само толкова от него, колкото сърцето ви позволява.

Доверете се на сърцето си изцяло. Колкото повече то се отваря, толкова повече страдание ще допускате в него и толкова по-голяма част от

страданието на цялото ще трансформирате, толкова повече деца, животни и невинни същества ще защитите.

Почувствайте дълбоко сърцето на Гая. Почувствайте прегръдката на Великата богиня майка. Почувствайте как ръцете ѝ обгръщат вашето сърце и сърцата на всички човешки същества. Почувствайте епичната любяща прегръдка, безкрайната нежност на нашата майка. И сега, от това място на дълбока безопасност, допуснете повече страдание в огъня на вашето сърце. Страданието не може да ви нарани. То не е нищо повече от една илюзия. В момента, в който то достигне до сърцето на Божествената майка, то изгаря в пламъците на екстаза, а цялото се пречиства в свещен възторг.

Молитва - с тази молитва навлизаме в Божествената вихрушка с широко отворени очи, с дух на абсолютното предаване, доверяваме ти се напълно. След тази молитва ще направим пауза и ще отворим сърцата си за духа на Благословията.

Молитва при преход

*Дух на вечните води,
Господарю и господарке на живота и смъртта,*

*Отдаваме ви почит в тези времена на интензивна промяна.
Прекланяме се пред великата мистерия, която се разгръща
и изпускаме дълбока въздишка,
отдавайки се на тази сладка неизбежност на благословията.*

*Нека преминем през този портал с отворени сърца.
Нека нежно се освободим от миналото.
Нека изцяло се отворим за величието на твоята светлина.
Нека всички, които са част от тази промяна,
открият лек път към своето най-висше благо.*

*Велика и древна майко на Земята,
предаваме се в твоите нежни ръце.
Велики, светли господарю на небесните синева,
предаваме душата си на твоите безкрайни ветрове.*

*Нека всички същества бъдат благословени.
Нека всички същества бъдат благословени,
докато заедно напускаме тъмнината.
И като риба да скочим,
И всеки от нас се завърне
към искрящият, неутихващ пламък на нашия източник.*

Върнете осъзнаването си обратно в корема. В точката на покой във вашия корем... в точката на дълбоко доверие.

Знайте, че каквото и да се случи във времената, които предстоят, каквито и събития да се случат на планетата ни, какъвто и страх да преминава през нашия вид, ние винаги седим в скута на Великата майка.

Сега е времето на голямото пречистване. Всички лични рани са част от това голямо пробуждане. Истината е, че лични рани няма. Има само трансформация на страданието от изминалата епоха. Всичко трябва да бъде трансформирано. Всички ние правим това заедно. Всички трябва да работим заедно, да останем близо един до друг, да бъдем мили един с друг, да бъдем дружелюбни и да извадим най-доброто от нашата човешчина, за да се справим в тези времена. Пред каквито и предизвикателства да се изправим, протегнете се към онези, които обичате. Позволете топлината на вашата човечност да бъде споделена, да изгради общност и колективна топлина в тези времена, да си даваме подкрепа и утеха.

Щом сте тук, вие сте един от хората, които могат да споделят тази перспектива с другите, които не я разбират, потънали в дълбока забрава. Проявете състрадание към тези хора. Предложете им сърцето си безусловно.

Сега почувствайте как силата на предците тече във вас, изправя гръбнака ви, изпълва ви с наследството, което сте получили от предците си. Почувствайте вашата собствена сюжетна линия, която преминава през тези времена на криза, носи се с лекота, с абсолютен покой се предава на голямата вихрушка на майката и нейните родилни контракции...

Приветствайте тези контракции... предайте им се... позволете на Земята и на всичките ѝ обитатели да преминат през огньовете на любовта.

Позволете на силата ви да се излива към всички, които се страхуват. Предложете им вашия пример, докато се пускате и се носите по течението на водовъртежа на Божествения екстаз. Сега, целият страх бива предаден и трансформиран. Сега, вие и Великата майка призовават всички същества да се присъединят към вас в един свещен поклон, в Божествен възторг, докато се пренасяме в един нов свят, в една нова земя. В едно ново тяло, нова реалност и ново съществуване.

Знайте, че цялата вселена също участва в това велико събитие, всички същества заедно преминават през много и различни портали, всеки водещ до една по-висша инициация, стъпка по стъпка по-близо до божествената природа...

Пауза...

И така пристигаме на един нов бряг. Оглеждаме се. Той не прилича на нищо, което сме виждали преди.

Всичко е ново. Земята е нова. Съществата са там, но и те са някак променени. Станали са по-меки. Вече няма захапвания и ужилвания. В този нов свят не са останали токсини. Ние, хората, също сме преобразени. В този свят няма страх. Това е свят, в който няма страх. Позволете на въображението ви да изследва един такъв свят. Дори и в съществата няма вече страх...

Времето също е различно. По-спокойно, по-чувствено, извира от самите нас. Въздухът сякаш е направен от светлина. Водата е чиста. Дърветата са навсякъде, сияят и всяко едно, сякаш е по-съзнателно от преди. Всяко растение, птица, насекомо и риба сега изглеждат по-живи и по-съзнателни отвсякога. А нашето осъзнаване е напълно ново. Ние сме едно. Сега, всяко същество е някъде вътре в нас, осъзнаването ни преминава през всички същества, но е свободно. Ние сме свободни. Можем да изследваме всичко с осъзнаването си. Където го поставим, там отива. То вече е там и ни свързва на едно дълбоко ниво.

Сега, ние, хората, си спомняме всичко. Можем да пътуваме с нашия нов ум, с нашия диамантен ум, към миналото и да си спомняме отминалите животи – дори и животите от ранните епохи. Можем да изпращаме умовете си и напред и да си спомним бъдещето. Няма страх. Най-после можем да живеем изцяло в настоящето. Самото ни тяло сияе с безсмъртие. То също е скъпоценен камък, който можем да полираме и усъвършенстваме до безкрай. В съществото ни все още има частици забрава, но сега, в тази нова епоха, пътешествието ни е да усъвършенстваме себе си – да се завърнем и да усъвършенстваме градината на Земята, на Гая. През цялото време сме съзнателни за колективния ум, сърце и импулс на цялото, докато те действат в тази груповата душа и изследват това ново приключение.

Толкова много неща са ни достъпни сега. Вече сме способни да разширяваме умовете си, за да осъществяваме невероятни дела – да пътуваме във времето и пространството, да изследваме по-висши измерения, да внасяме божествената любов на земята, да бъдем богове и богини...

Дайте си малко време сега, за да изследвате тази нова земя със своето по-висше въображение. Доверете се на онова, което ви се разкрива.

Още веднъж се върнете към пъпа. Пъпа на света.

Знайте, че тук се намира точката на покой. Мястото, което знае всичко. Посещавайте често това място. Изградете доверието си към това знаене. И за да завършим, да кажем една последна молитва заедно. Често казвайте тази молитва. Тя е основана на молитвата към Бог, но е една нова молитва, изречена към Великата майка – молитва на новата епоха...

Молитва към Майката

Майко, която живееш в сърцето на всички форми на живот,
Да се свети името ти.
Да бъде твоето царство.
Да бъде твоята волята
Както на небето, така и на земята.

Моля те, позволи ми днес
да пия от свещените ти води, от твоя сребърен извор.
Прости ми забравата,
докато се уча с твоята благословия
да отвърщам на липсата на любов, с любов.

Хвани ме за ръка
и преведи ме крачка по крачка
през търпеливата долина на твоето сърце.

Твои са земята, тялото и живота ми.
Сега и завинаги.
Амин.